

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἡμερᾷ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Μ. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίον καὶ Ι. Μ. Δαυβέρη, διευθύνοντες

ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ ΜΗΤΡΟΣ

Δὲν ἐξέφερε παράπονον ἡ σιδασμία καὶ ἀξιοπρεπὴς ἡ Μητρὶς ἡμῶν, ἡ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Οὐτε διεφάνη ποτὲ ἐπὶ τοῦ γεραροῦ αὐτῆς προσώπου, ἡ ἀγωνία τῶν μεγάλων στερήσεων. Ὅταν δὲν ἔχη φάρμακα ἵνα θεραπεύσῃ τὰ πάσχοντα ἐκ τῶν τέχνων τῆς, δίδει, τι χεῖ. Τὴν μητρικὴν τῆς θωπιάν. Καὶ ὅταν στερεῖται ἐκπιδέσμων διὰ τὰς αἰμοσταγεῖς αὐτῶν πληγὰς εἶναι τοῖμῃ νὰ θυσιάσῃ καὶ τὰ τελευταῖα τεμάχια τοῦ σώματος, τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος Αὐτοκρατορικὴν πορφύραν.

Τὸ παράπονον ἐκφέρομεν ἡμεῖς, οἱ γνωρίζοντες πόσοι προστρέχουσι πρὸς αὐτήν, πόσας πληγὰς ἔχει τὸ ἴδιον αὐτῆς σῶμα, τὰς ὁποίας καρτερικῶς ἀποκρύπτει ἀπὸ πάντων ὀφθαλμῶν διὰ νὰ μὴ λυπηθῶν, διὰ νὰ μὴ λιποψυχήσῃ τὰ τέκνα τῆς, διὰ νὰ μὴ χαροῦν οἱ ἐχθροὶ τῶν.

Κατὰ τὴν ἐορτάσιμον ὥραν, καθ' ἣν κόπτει τὴν βασιλόπητταν, συνεχίζων ὥρατον παλαιὸν ἔθιμον ὁ Ἕλληνας οἰκογενειάρχης, χωρίζει τὴν πρώτην μερίδα ἐκ φωνῶν τὸ τυπικόν: — Διὰ τοὺς πτωχοὺς.

Προτάσσει οὕτω πάσης ὑπὲρ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ μερίμνης τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, ἀκολουθῶν τὸ μέγα παράγγελμα τοῦ Σωτῆρος καὶ διδάσκων τὴν ὠραιότεραν παράδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς χάριτος.

Ἀτυχῶς δὲν ἐδιδάχθημεν τὸ κυριώτατον. Τίς ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἀντιπροσωπεύει τοὺς πραγματικοὺς πτωχοὺς, τοὺς ἐστερημένους τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς. Τίς κάλλιον γνωρίζει τὰς δοκιμασίας τῶν. Εἰς τίνας τὰ στήθη ἀντηχεῖ μᾶλλον ἐπώδυνος ὁ στεναγμός τῶν. Δὲν ἐδιδάχθημεν αὐτὸ ἐνῷ ἔπρεπε καὶ μὴ διδαχθέντες νὰ τὸ αἰσθανόμεθα διότι δὲν εἶναι ἀπλῆ ἔκφρασις, ἀλλ' ἀναμυρισθῆναι ἀλήθεια, ὅτι μία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν Μητρὶς ἡμῶν, εἶναι δ' αὖτῃ ἡ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Διότι αὐτὴ μᾶς ἔσωσε πάντοτε καὶ μᾶς σώζει. Ἄνευ αὐτῆς, πρὸ πολλοῦ διαγεγραμμένοι ἀπὸ προσώπου γῆς, θά εἴμεθα ἤδη, τί ὡνιροπόλησαν οἱ ἐχθροὶ μας. Καὶ ὁμως. Ἐνῷ τοὺς πάντας ἐνθυμούμεθα καὶ περιλάλητοι ἐγενόμεθα διὰ τὴν γενναίαν προσύνην καὶ φιланθρωπίαν ἡμῶν ἕνα μόνον λησμονοῦμεν. Αὐτήν. Τὴν Μητέρα! Καὶ προχθὲς ἀκόμη, ἐνῷ ἐσπείροντο εἰς τοὺς ἀνέμους δευτερευουσῶν ἀναγκῶν ἑκατομμύρια, δὲν εἶχε χωρισθῇ πάλιν, ὡς ἔπρεπε, ἡ πρώτη μερίς διὰ τὴν Μητέρα. Καὶ ἐνῷ οἱ ἀπλοὶ στρατιῶται θὰ φορέσουν χρυσοστολίστους στολὰς καὶ θ' ἀποκτήσουν βαρύτιμα ὄπλα, ὁ Ἀρχηγός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὰ πάντα προσμένει τὸ Γένος, ρακένδυτος ἀλλὰ μέγας πάντοτε, θά ἀποστείλῃ τοῦ δύναμον τὴν εὐλογίαν τοῦ εἶστε τοὺς λησμονήσαντας αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς μετανάστας τῆς Ν. Ὑόρκης, τοὺς πέμψαντας ὡς ἐφόδια τοῦ μεγάλου ἀγῶνος τοῦ τὰ 20 ἐκεῖνα δολλάρια, τὰ συγκινητικῶς ἀναγραφέντα ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἐν ἣ καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς τοῦ ἀειμνήστου Κοργιαλένιου διαθήκη.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Σαμαρείτιδος

(Ἰωάν. Κεφ. 4, 5, 44)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰανῶδ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. ὥρα ἦν ὥσελ ἔκτῃ³. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσασαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· δός μοι πιεῖν. οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπελθούσιν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ Σαμαρεῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὗσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· κύριε, οὐτε ἀντλήμα⁴ ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζῶν αἰῶνιον⁵. λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ· κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ὑπάγε⁶ φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα, λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἐστὶ σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· κύριε, θεωρῶ ὅτι προφῆτης εἶ σύ, οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γυναῖ, πιστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ οὐκ οἶδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῶνται προσκυνήσουσι τῷ πατρί ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατήρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν. πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὃ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μὲντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε ἴδετε

(*) Ι. Μ. Δ. «Έβδομος» 1889.

νὰ τὸ ἀποκτήσωσι, νὰ τὸ εὐρωσι καὶ οὗτοι διὰ τὸν ἰδικόν των. Ἴδου ὥρατον ἀνάκλιντρον ἢ ἀνθοδόχην ἢ ἀγχαλμάτιον. Ἴδου τάπητες ἢ ἀλάβαστροι! Ἐμπρός! νὰ ἀποκτήσωμεν ὁμοίαν, ἵνα κοσμήσωμεν τὴν αἵθουσαν τοῦ οἴκου ἡμῶν. Καὶ διεδίδετο τὴν ἐπαύριον καθ' ὅλην τὴν γειτονίαν, ὅτι ὁ δεῖνα υἱὸς ἐπεμψεν εἰς τὴν μητέρα του δῶρον βαρύτιμον, ὅπερ ἄλλος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιδείξῃ οἶκος γειτονικός.

Ἄν ὅμως, αὐτοὶ οὗτοι οἱ γείτονες ἐπιθύρῃζον ἰδιαιτέρως μεταξὺ των, κοινολογοῦντες τῆς μιᾶς ἀδελφῆς τὴν ἐλεεινότητα ἢ προσπαθοῦντες νὰ κερδοσκοπήσωσιν ἀνηθίκως ἐπὶ τῆς πενίας τῆς ἐτέρας, περὶ τούτου οὐδεὶς εἶπομεν ἐξήταξε.

Καὶ φόβος ἦτο μὴ ἀπολέσωσι τὰς ἀδελφὰς οἱ πλουσιοπάροχοι υἱοί, μὴ τὰς ἀπολέσωσι δι' ἐν τεμάχιον ἄρτου.

ἴσως εἶχον πλειοτέραν τοῦ δέοντος πεποίθησιν εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς μητρός, διότι ἄστοργοι βεβαίως δὲν ἦσαν. Ἀλλὰ τῆς ἀπωλείας τῶν πασχουσῶν ἀδελφῶν θὰ ἐθεωροῦντο ἡμέραν τινὰ αὐτοὶ καὶ μόνοι οἱ ἔνοχοι.—Δὲν εἶχον ἀδελφούς, θὰ εἶπῃ ὁ κόσμος; Ἡ μήτηρ, καλῶς ἢ κακῶς, δὲν ἦτο οὔτε προβλεπτική, οὔτε οἰκονόμος. Ἀλλὰ οἱ ἀδελφοί! Δὲν εἶχον ἀδελφούς αἱ δύσμοιροι;

Ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν παραπλησίαν εἰκόνα παρουσιάζει ὁ τόπος ἡμῶν. Ἡ παρομοίωσις, ὑπὸ τυπικὴν ἔποψιν, πιθανὸν νὰ κριθῇ ὑπὲρ τὸ δέον τολμηρά, κατ' οὐσίαν ὅμως οὐδεὶς θ' ἀρνηθῇ τὴν ὀρθότητά της. Ἐχομεν ἢ δὲν ἔχομεν ἀδελφὰς πασχούσας, ταλαιπωρουμένας, βιάζομένας καθ' ἐκάστην εἰς ἐξωμοσίαν καὶ ἀπάρνησιν τῆς μητρός των; Ἐχομεν ἢ δὲν ἔχομεν ἀδελφὰς ποτιζομένας ὑφ' ἡμῶν τὸ πικρὸν τῆς λήθης ποτήριον καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων πικρότερα ἔτι; Ἐχομεν ἢ δὲν ἔχομεν ἀδελφὰς στερουμένας ἐνὸς ψυχίου ἐκ τοῦ ἄρτου, ὃν μήτηρ καὶ υἱοὶ ἀσπλάγχχνως σπαταλῶμεν;

Καθορίσωμεν σαφέστερον τὰ πράγματα. Ἡμεῖς ὅλοι εἴμεθα οἱ ἀδελφοί· οἱ ἐξω καὶ οἱ ἐσω Ἕλληνες. Ὁ οἶκος ὁ πατρικός εἶναι τὸ ἐλεύθερον ἑλληνικὸν κράτος, ἡ δὲ αἵθουσα ἡ ζηλευτή, ἣν πάντες προσπαθοῦμεν καθ' ἐκάστην ἐπὶ μᾶλλον νὰ ἐξωραίσωμεν, αὕτη—θὰ ἡγνοήσατε βεβαίως—εἶναι ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ἡ περιδοξὸς μας πρωτεύουσα—ὅπως θὰ ἡγνοήσατε βεβαίως καὶ ποῖαι εἶναι αἱ δύσμοιροι ἀδελφαί...

Ἀλλ' εἰς ἐξεγείρεται τοῦ ἀνθρώπου ἡ συνείδησις κατ' ἐκείνων, οἵτινες τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς αἰθούσης τοῦ πατρικοῦ οἴκου ἐξοδεύοντες λησμονοῦσι τὸ ἀδύνατον μέρος, διατὶ μεθ' ἐκάστην ἡγεμονικὴν δωρεάν, ἥτις πέμπεται ἵνα κοσμήσῃ τὰς Ἀθῆνας, διατὶ νὰ μὴ ἀκούηται μία φωνὴ ὑπομιμνήσκουσα τοὺς ἀλλεπαλλήλους κινδύνους, οἵτινες ἀπειλοῦσι τὰς κατ' ἔκτασιν καὶ περιορίζουσι κατ' ἀριθμὸν;

Εὐγνωμοσύνη εἰς τοὺς ἐθνικοὺς εὐεργέτας. Ἀλλὰ ποῖαν παρηγορίαν θὰ παρὰσχωσιν ἡμῖν τὰ πλούσια δωρήματά των, ὅταν ἀπομεινῶμεν οἱ ἡμίσεις, τὸ τέταρτον τῶν ὄσων πρὸ ἐτῶν ἐμετρούμεθα;

Δὲν εἴμεθα ἀφιλόκαλοι καὶ ἡμεῖς. Ἐννοοῦμεν μάλιστα καὶ τὰ πολιτικὰ ὠφελήματα, ἅτινα προσθέτει ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις τῆς εὐμαρείας καὶ τῆς λαμπρότητος εἰς τὰς πρωτεύουσας ἐπικρατειῶν μικρῶν ἢ μεγάλων. Ἐννοοῦμεν τὸ γόητρον, ὅπερ ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν διερχομένων ξένων ἢ καλλιμάχματος Ἀκαδημία, τὸ Ζάππειον καὶ τὰ ἄλλα πολύτιμα ἐπιπλά τῆς εὐνοουμένης ταύτης αἰθούσης. Ἀλλὰ τί λέγουσιν οἱ διαβάται μανθάνοντες μετὰ τινὰ βήματα, ὅτι οὐ μακρὰν αὐτῆς τήκονται καὶ μαραίνονται καὶ κινδυνεύουσι μέλη τοῦ οἴκου, ὃν πρὸ ὀλίγου εὐαύμαζον;

Ἐγένετο πλέον συρμός, φιλοδοξία, καὶ ὕψιστος πόθος πάντων τῶν Ἑλλήνων τίς νὰ δωρήσῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ὠραιότερον κόσμημα, τίς νὰ συνδέσῃ τὸ

ὄνομά του πρὸς ἐν τῶν πολυτελῶν καὶ χρησιμῶν μείων. Εὐγενὴς φιλοδοξία, ἀξία καλλιτέρων ἐν ταῖς συγχρόνοις, γνωρίζομεν ἡμεῖς φιλοδοξίας νεωτέρας. Διὰ τῶν νεκρῶν ἐκπτομυριῶν, ἅτινα τὴν Ἀκαδημίαν χῶρος, τίς δύναται νὰ μᾶς εἴπῃ θὰ ἐσώζοντο ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν προπαγαληλατοῦσι τὰς βορείους ἑλληνικὰς ἐπαρχίας; λιάδων τούτων, πόσοι θὰ ἐσώζοντο ἐκ τοῦ πρὸς Διὰ τῶν ποσῶν ἐκείνων, πόσοι παῖδες θὰ ἤνοιγον μούς πρὸ ἑλληνικῶν βιβλίων ἵνα ἀνδρωθῶσιν ἀναμφισβήτητους; Δὲν εἶναι ἐπαρκὴς ἡ φιλοδοξία;

Ἐὰν ἡκούομεν τοῦλάχιστον ἅπαξ κατ' ἔτος τοῦ προορισμοῦ δωρεάν, θὰ ἐσιγῶμεν. Ἐὰν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος, ἢ μᾶλλον τῶν Ἀθηνῶν σιάζετο καὶ εἰς καθιστῶν κληρονόμον του μίαν τῶν σὰς δοκιμασίας ὑφισταμένων ἀδελφῶν ἢ ὑπὲρ τῶν θέτων μέρος τῶν περισσευμάτων τῆς περιουσίας ἐσφραγίζομεν τὸ στόμα. Ἀλλὰ τὰς δυσμοίρους ἀδελφὰς ἐνθυμεῖται πλέον ἢ μόνον διὰ νὰ ταλανίσῃ τὴν

Πρέπει νὰ γνωστῇ, ὅσον τὸ δυνατόν ἐπιστημὸν μήτηρ δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀδυνατεῖ αὐτὴ μόνη ν' ἀναλάβῃ τὴν σωτηρίαν πράττουσιν ἄλλα κράτη πρὸς κατάκτησιν ξενωνάτεϊ νὰ τὸ πράξῃ πρὸς σωτηρίαν τῶν ἰδικῶν ἔχει τὰ μέσα; Ἐχει καλῶς. Ἀλλ' ἂν τὸ κράτος πρὸς τοὺς γενναίους υἱοὺς της:

Ἀπαύσατε πλέον νὰ κοσμήτε τὴν αἵθουσαν τοῦ οἴκου. Ἡμάρτησα βραδύνασα νὰ σὰς εἴπω τοῦτο ἴσως ἄλλοθεν—ἀλλ' ἤδη πλέον οὐδαμῶθεν ἐλπίς σωτηρίας τῶν θυγατέρων μου. Ἐὰν ἔχετε τι νὰ πέμψατε τὸ πρὸς αὐτάς, εἰς χρήματα, εἰς δὲ βιβλία, εἰς ὅ,τι κρίνετε χρησιμώτερον. Ἀλλὰ ἐπὶ πρωτεύουσάν μου ἀφετέ μᾶς πλέον. Ὅταν βλέπω κυκλοῦντά με πλούτη νομίζω, ὅτι εἶναι ἡ τιμὴ μένου· ὅτι τὰ ἀπέκτησα πωλοῦσα αὐτάς...

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα. Τὰ μεγάλα κέντρα, καθὰ γινώσκομεν πάντες καὶ φροντίζουσι διαρκῶς πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαίων, ὅλον εἶχε πρὸ αἰώνων τὸ Πατριῶν μένον κτήματα προσοδοφόρα πλείστα. Πάντα κατὰ καιροὺς εἰς ἀφάντωσιν. Ἀλλ' ἔμενε καὶ ἵστον τῶν κτημάτων τούτων, τὸ σπουδαιότερον αὐτοῦ λαοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ.

«Ἐκκλῆσ. Ἀλ»

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατριῶν» Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου καὶ στείλε τῇ Ἐταιρείᾳ ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατριῶν» Τῇ εὐγενεὶ μερίμνῃ τοῦ ἐν Δευκωσίᾳ κ. Μ. Χ. Τσαυτῆρος Κυπραγόρας σελ. 1, Ἀρσ. Κ. Νικολαΐδης σελ. 3, Μιχαήλ Κ. Ζηχαριάδης σελ. 1, Πέτρον σελ. 1, Κ. Διμνάντης σελ. 2, Ι. Παπαπορφύρου σελ. 1, Μιχ. Τζιάκας σελ. 1, ἴτοι σελ. 12. Ὁ σεβ. Ἀρχιμανδρ. Φιλόθεος (Δευκωσίας) δρ.

Κ. Μ. Ἀργυρ. Ν. Ι. Πύργου, Γ. Δ. Α. Στ. Δ. Ν. Ν. Ὑδρ. Ν. Π. Δ. Δ. Σ. Μ. Ὑδρ. Ν. Τησιν πασῶν τῶν σχετικῶν ἐρωτήσεων ἐδημοσιεύσασθαι ἀγγελίαν, πρὸς ἣν καὶ ὑμεῖς καὶ πᾶς ἄλλος μορφωθῇτε ἀνεὺ ἀνάγκης ἄλλης ἀπαντήσεως.